

Slovenská dorastenecká reprezentácia na Majstrovstvách Európy vo Wroclawi dosiahla doteraz najvýraznejší medzinárodný úspech, keď obsadila veľmi dobré 6. miesto a postúpila na Majstrovstvá sveta. K MEJ 2013 vyšli dva rozsiahle komentáre:

- [Dlhá cesta do Turecka](#), od Eda Veleckého
- [Nie je všetko zlato čo sa blyští](#), od Ivana Tatranského

Kým prvý článok je pokusom o analýzu, ako sa to mohlo podariť, napriek tomu, že naša členská základňa je úzka a napriek tomu, že reprezentačná príprava z objektívnych a subjektívnych dôvodov takmer neexistovala, pričom by sa dalo s niektorými názormi polemizovať, druhý článok je ďalším otvoreným útokom na predsedníctvo SBZ. Napriek tomu sa aj v Ivanovom článku nachádzajú mnohé podnetné námety, obávam sa však, že v závale splasikov zaniknú a kompetentní funkcionári si z neho odnesú iba negatívne emócie a zatrpknutosť a cesta k obnoveniu spolupráce s nepochybne schopným človekom zostane naďalej zarúbaná.

[Na stránke KBK](#) som vo vymenovaní zásluh o tento úspech na prvom mieste uviedol Ivana Tatranského, keďže nebyť jeho, tak by možno 4 hráči z úspešného družstva bridž buď vôbec nehrali, alebo by ho hrali omnoho horšie. Aj Edo vo svojom článku vyzdvihol nespochybniteľné Ivanove zásluhy. Ivan však vo svojom článku nevidí či nechce vidieť aj podiel iných na bridžovom raste dorasteneckých reprezentatov s výnimkou podielu Gejzu Borosa na rozvoji talentu Martina Vodičku a sprostredkovane aj na rozvoji Adama Kubicu.

Najviac sa naväza do nehrajúceho kapitána Róberta Lukoťku. Pravdupovediac, keď odstúpil z funkcie reprezentačného trénera mládeže Ján Tomčáni a P-SBZ vymenovalo Róberta, aj ja som krútil hlavou a celkom som nechápal tento krok. Na výsledku z Wroclawi však nehrajúci kapitán podľa mňa musí mať tiež svoj podiel. Udržanie družstva v pohode je jedným z najväčších umení a neraz možno oveľa erudovanejší kapitáni v tomto smere na vrcholových podujatiach zlyhali.

Hoci Kvočeka a Jakabšica k bridžu pritiahol Ivan, na ich súčasnej bridžovej výkonnosti má veľký ak nie rozhodujúci podiel Edo Velecký, ktorý s Kvočekom už niekoľko rokov hráva 1. ligu a odohral s ním niekoľko kvalitne obsadených medzinárodných turnajov a Jakabšica neskôr tiež pribral do svojho 1. ligového družstva. Ivan však ani na Edovi neponechal jedinou nitku suchú.

Budúci rok našich dorastencov čakajú majstrovstvá sveta, kam nepostúpili družstvá z krajín z oveľa širšou hráčskou základňou a s prepracovanou dlhodobou koncepciou prípravy mládeže. Mali by sme hodiť za hlavu naše vzájomné krivdy a nedorozumenia a spoločne spraviť všetko preto, aby na Majstrovstvách sveta svoj tohoročný úspech potvrdili.

Edo Velecký k tejto téme napísal nasledujúcu [článok](#).